

ærede Medlem, der har forsvaret dem, virkelig synes at staae i den Tro, at der nu kunde være Tanke om, at Thinget vilde vedtage dem. Jeg kan imidlertid ikke troe dette efter den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling. Den eneste Grund, jeg har hørt for, at man skulde antage disse Forslag, naagtet de bleve forkastede sidst, er den Grund, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Viborg Amts Ade Valgkreds (Kjær). Han sagde, at naar han havde været med at stemme imod dem ved anden Behandling, var det af Hensyn til Skatteparagrafferne; men da vi nu ikke kunde faae dem, vilde han anbefale disse Forslag. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes det ærede Medlem er kommen til denne Tanke. Dersom Skatteparagrafferne blive staaende, vil Sogneraadet faae større Myndighed, end naar de gaae ud; om nu Sogneraadet fik større Myndighed, vilde han finde sig i, at den mindre Halvdeel blev valgt af samtlige Bølgere og den større Halvdeel af de høist Bøstattede, medens han ikke vilde finde sig deri, naar de fik mindre Myndighed. Jeg skulde troe, at det havde været mere begrundet, om det ærede Medlem havde raisonneret lige modsat og sagt: So større Myndighed Sogneraadet faaer, desto mere Sikkerhed maa jeg have for, at det bliver et Udtryk for Bølgernes Mening. Men Hovedsagen er den, at vi alle vide, at Vedtagelsen af disse Forslag er det Samme som at give Afskald paa Loven; thi naar vi vise hen til Landstinget — jeg skal tage dette Spørgsmaal her ligesaagodt som ved de følgende Forslag — som den ærede Taler gjorde, idet han sagde: Iader os tage dette og see, hvad Landstinget siger, saa vide vi, hvorlænge vi have siddet her, og hvilke store Sager der ere tilbage, som netop ville komme til at foreligge Landstinget, og til den allervigtigste Sags Behandling maae vi vente, at Landstinget kun vil faae knap Tid, og det vil kun være ved en stor Velvillie fra Landstingets Side, naar det overhovedet skal lykkes det at faae den bragt tilende. Naar dette Forslag da kommer til Landstinget med Ministeren som Modstander, saa vil jeg spørge de Herrer, om De troe, at Landstinget vil give sig Tid til at gjen-

nemgaae denne Lov udførlig og omæandre den i Forening med Ministeren, eller om det ligesom vil slutte sig til Folkethinget imod Ministeren? Der er tidligere her vedtaget et Lovforslag, med Hensyn til hvilket man ved 3die Behandling sagde netop det Samme, som nu siges fra flere ærede Medlemmer om denne Lov: Lad os først see, maaskee Landstinget vedtager Loven saaledes, som vi helst ønske den; kommer den tilbage, og Landstinget har ændret den, som Ministeren ønsker det, kan der endda blive Spørgsmaal om, hvorvidt vi vilde tage den eller ikke. Men, mine Herrer, Landstinget forkastede den hele Lov; den kom slet ikke tilbage. Det Samme antager jeg vil rimeligviis stee her. Jeg skal iøvrigt vel vogte mig for at udtale nogen bestemt Mening om, hvorledes det andet Thing vil stille sig, men det forekommer mig rimeligt, at naar en Lov, som har Ministeren imod sig, kommer ind der paa den sidste Tid af Samlingen, og der foreligger større Sager, der skulle være færdige, vil denne Lov slet ikke komme fra Landstinget, hverken i den ene Skikkelse eller i den anden. At Landstinget kan behandle den større Sag, jeg sigter til, har naturligviis sin Grund deri, at denne Sag ligger det hele Fædreland saa stærkt paasinde — enten man nu er imod eller for den — og angaaer hele Fædrelandets Stilling. Man maa ogsaa huske paa, at denne Sag kommer, forsaavidt der skal være Tale om, at Thinget vil tage den, med hele Ministeriets varmeste Anbefaling. Ja, dersom Ministeren erklærede: Om I ogsaa vedtage disse Forslag, skal jeg dog gjøre, hvad jeg kan, for at faae Loven igjennem, saa var Stillingen en ganske anden; men saaledes er Stillingen ikke, naar man ikke gjør sig store og overspændte Forestillinger, der ikke ville vise sig at staae til i det praktiske Liv. Mig forekommer det altsaa, at Thinget maa holde paa den Afstemning, vi foretog sidst, og stemme imod disse Forslag. Hvad Forslagene under Nr. 19—21 angaaer, er det jo klart, at deres Vedtagelse eller Forkastelse ikke i nogen Maade kan forandre Lovens hele Stilling; vi kunne altsaa der gjøre, hvad vi vilde, thi Sagens Stilling i det Væsentlige bliver fuldstændigt den samme.